

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Lukášem Hlouchem, Ph.D., ve věci

žalobce: **D. S.**
nar. X
bytem X

zastoupen: JUDr. Bc. Patrik Matyášek, Ph.D., advokát
sídlem AK Údolní 33, 602 00 Brno

proti

žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 14. 8. 2023, č.j. X

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 14. 8. 2023, č.j. X **se zrušuje** a věc **se vrací** žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná **je povinna** uhradit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši **4719 Kč**, a to ve lhůtě **30 dnů** ode dne nabytí právní moci rozsudku k rukám jeho zástupce JUDr. Bc. Patrika Matyáška, Ph.D., advokáta, sídlem Advokátní kancelář AK Údolní 33, 602 00 Brno.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou podanou ke Krajskému soudu v Brně (dále též „krajský soud“) napadl žalobce rozhodnutí žalované ze dne 14. 8. 2023 (vypravené dne 15. 8. 2023), č.j. X (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaná rozhodla o námitkách proti rozhodnutí žalované ze dne 14. 12. 2022, č.j. X (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“) tak, že toto rozhodnutí zčásti změnila tak, že podle ustanovení § 38 písm. a) ve spojení s § 39 odst. 1 a 2 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění ke dni vydání prvostupňového rozhodnutí (dále jen „ZDP“), přiznala ode dne 3. 9. 2021 invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně. Invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně činil 8 220 Kč měsíčně. Zároveň žalovaná rozhodla o valorizacích za jednotlivá období zpětně od 1. 1. 2022 do 1. 6. 2023.
2. Prvostupňovým rozhodnutím žalovaná rozhodla o přiznání invalidního důchodu pro invaliditu druhého stupně ode dne 19. 4. 2022 ve výši 9 028 Kč, přičemž rozhodla zpětně o valorizacích za období od 1. 1. 2022 do 1. 6. 2023. Podkladem prvostupňového rozhodnutí byl posudek o invaliditě Okresní správy sociálního zabezpečení Vyškov (dále jen „OSSZ Vyškov“) ze dne 14. 10. 2022, podle něhož byl žalobce uznán invalidní ve druhém stupni invalidity z důvodu poklesu pracovní schopnosti o 55 %.

II. Napadené rozhodnutí

3. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí ve vztahu k posouzení otázky invalidity žalobce plyne, že žalovaná přezkoumala prvostupňové rozhodnutí v plném rozsahu, včetně uplatněných námitek.
4. Novým posudkem o invaliditě ze dne 5. 4. 2023 bylo zjištěno, že žalobce je invalidní dle § 39 odst. 1 ZDP, neboť jeho pracovní schopnost z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla o 55 %. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti žalobce přitom posudkový lékař žalované označil mentální deficit na hranici lehkého a středního stupně. Jde o poruchu řečového vývoje, zejm. expresivní složky, neobratnost jemné a hrubé motoriky. Dále jde i o vývojové vady se stavem po operačních zákrocích. Posudková kvalifikace byla provedena podle zdravotního postižení uvedeného v kapitole V (duševní poruchy a poruchy chování), položce 8b (mentální retardace, mentální postižení lehkého stupně, debilita IQ 50 - 69, narušení adaptivního chování se značně sníženou úrovní sociálních dovedností, snížením ovládacích a rozpoznávacích schopností a omezením výkonu denních aktivit) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (dále jen „vyhláška o posuzování invalidity“), pro které se stanovuje procentní míra poklesu pracovní schopnosti ve výši 45 %. Vzhledem k dalším postižením zdravotního stavu se podle § 3 vyhlášky o posuzování invalidity se pokles pracovní schopnosti zvýšil o 10 % na výsledných 55 %. Datum vzniku invalidity bylo stanoveno na 3. 9. 2021.
5. V tomto posudku lékař žalované dospěl k závěru, že posudkový závěr lékaře OSSZ Vyškov vycházel ze správného použití posudkových kritérií, protože zdravotní stav a stupeň invalidity byl posouzen v souladu s ZDP a vyhláškou o posuzování invalidity. Datum vzniku invalidity však bylo stanoveno odlišně. Z uvedených důvodů žalovaná rozhodla o změně prvostupňového rozhodnutí ohledně data vzniku invalidity, avšak stupeň invalidity žalobce byl ponechán.

III. Žaloba

6. V žalobě namítal žalobce nesprávné posouzení svého zdravotního stavu posudkovými lékaři.
7. Žalobce nejprve konstatoval, že souhlasí se stanovením data vzniku invalidity na den 3. 9. 2021. Podle jeho názoru však nebylo rozhodující zdravotní postižení kvalifikováno správně, neboť podle znaleckého posudku psychiatra MUDr. H. (vypracovaného v řízení vedeném u Okresního soudu ve Vyškově ve věci omezení svéprávnosti) jde o středně těžkou mentální retardaci s výrazně sníženou adaptivitou a frustrační tolerancí. Tyto závěry se také shodují s lékařskou zprávou z psychiatrické ambulance ze dne 23. 2. 2023 (MUDr. Č.).
8. Nový posudek o invaliditě nevzal tento znalecký posudek v potaz, přičemž je založen na nesprávných důvodech a je nepřesvědčivý. Bylo též podhodnoceno postižení ledvin (dysfunkce jedné ledviny v důsledku genetické vady). Zdravotní stav žalobce měl být posouzen tedy podle kapitoly V., oddílu A, položky 8c přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, a dále ještě mělo být využito zvýšení o 10 % z důvodu dalších zdravotních postižení. Zdravotní stav žalobce znemožňuje běžné pracovní zařazení, a to jednak z důvodu snížené schopnosti reagovat na běžné podněty v okolí, a jednak z důvodů spočívajících v následcích prodělaných operací. Žalobce podpůrně odkázal na judikaturu týkající se tvorby posudků o invaliditě a jejich přezkoumatelnosti.
9. Posudek žalované v námitkovém řízení byl formalistický a nebyl založen na důkladném, pečlivém a řádně odůvodněném posouzení všech rozhodných parametrů v příslušné položce přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity (viz k tomu rozsudek NSS ze dne 13. 12. 2018, č. j. 5 Ads 202/2016-29 a rozsudek téhož soudu ze dne 9. 11. 2011, č.j. 3 Ads 150/2011 – 37).
10. Pro výše uvedené důvody žalobce krajskému soudu navrhl, aby napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.

IV. Vyjádření žalované

11. Žalovaná se k žalobě vyjádřila přípisem ze dne 30. 10. 2023. Napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě lékařského posudku ze dne 5. 4. 2023, který žalovaná vyhodnotila jako úplný, celistvý a přesvědčivý, a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, a v němž lékař žalované jednoznačně vymezil rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce.
12. S ohledem na žalobní námitky žalovaná navrhla vypracování posudku Posudkové komise MPSV (dále jen „PK MPSV“). Za doposud zjištěného skutkového stavu žalovaná navrhla zamítnutí žaloby jako nedůvodné.
13. Na vyjádření žalované zareagoval žalobce krátkou replikou ze dne 20. 12. 2023, v níž poukázal pouze na judikaturu týkající se posuzování zdravotního stavu pojištěnců ve věcech invalidity.

V. Řízení před krajským soudem

14. Krajský soud předně posuzoval, zda byly splněny podmínky řízení, přičemž dospěl k závěru, že žaloba byla podána včas [§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)], osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.) a jedná se o žalobu přípustnou (zejména § 65, § 68 a § 70 s. ř. s.).
15. V souladu s § 75 odst. 1, 2 s. ř. s. přezkoumal krajský soud napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů, včetně řízení předcházejícího jeho vydání, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Při zjišťování skutkového stavu vycházel soud z posudkového a dávkového spisu předložených žalovanou.
16. Ze **spisové dokumentace** vyplývá, že jde o první žádost žalobce o přiznání invalidního důchodu podanou dne 12. 7. 2022. Podle posudku OSSZ Vyškov ze dne 14. 10. 2022 byl žalobce posouzen v nepřítomnosti jako invalidní ve II. stupni invalidity dle posudkové kvalifikace dle kapitoly V., položky 8b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Pokles pracovní schopnosti byl stanoven na horní hranici této položky v míře 45 %. Pro další zdravotní postižení došlo k navýšení míry poklesu pracovní schopnosti o 10 % na výsledných 55 %. V námitkách proti prvostupňovému rozhodnutí žalobce tvrdil, že u něho jde o středně těžkou mentální retardaci způsobující III. stupeň invalidity. V průběhu řízení žalobce podáním ze dne 2. 3. 2023 předložil znalecký posudek MUDr. F. H. ze dne 8. 2. 2023 a psychologický nález Mgr. K. ze dne 21. 2. 2023. Následně pak předložil ještě lékařskou zprávu MUDr. K. Č. ze dne 23. 3. 2023. Posudek o invaliditě zpracovaný lékařem žalované ze dne 5. 4. 2023 uvádí mezi svými podklady všechny tyto lékařské zprávy včetně znaleckého posudku, přičemž je i výslovně hodnotí.
17. Krajský soud nechal vypracovat **posudek** PK MPSV, pracoviště v Brně ze dne 1. 2. 2024. Z tohoto posudku vyplývá, že komise zasedala ve složení předsedy a dalšího lékaře z oboru psychiatrie, jakož i tajemnice komise. Žalobce byl i se svou opatrovnící jednání PK MPSV přítomen a byl vyšetřen přítomnými lékaři. Kromě toho dostal možnost sám podrobně vylíčit své biorytmy a denní činnosti. PK MPSV vycházela dále z kompletní zdravotnické dokumentace praktického lékaře, nálezů obsažených v posudkovém spisu OSSZ Vyškov, nálezů předložených v námitkovém řízení a konečně lékařských zpráv přiložených k žalobě (nefrologický nález ze dne 8. 6. 2023 (MUDr. Š.), předběžná zpráva o genetickém vyšetření ze dne 18. 8. 2023 (MUDr. T.), psychiatrický nález ze dne 23. 3. 2023 a ze dne 26. 9. 2023 (MUDr. Č.) a psychologických nálezů Mgr. K. a Mgr. S., Ph.D. Při jednání komise pak žalobce předložil ještě další lékařské nálezy a zprávy.
18. Z vyšetření přísedícím psychiatrem vyplývá, že žalobce je lucidní, vlastní osobou orientován správně, situaci postihuje. Orientace časem je však nepřesná a spontaneita výrazně omezená. Odpovídá v omezeném rozsahu. Řeč je méně srozumitelná až dyslalická. Některým výrazům není možné rozumět. Ve slovním projevu a v chování je nespontánní, vyžaduje podporu provázející osoby. Intelektivní schopnosti lze odhadovat v pásmu lehké až středně těžké mentální retardace (psychologickým vyšetřením stanovena výše IQ 49). Z vyšetření při jednání komise vyplývá, že jde o výrazně nesamostatného mladého muže, s limitovanou mentální kapacitou na horní hranici střední mentální retardace, s nejistou orientací a s omezenými komunikačními prostředky. Perspektiva standardního pracovního začlenění se do budoucnosti jeví jako nereálná.

19. V posudkovém zhodnocení PK MPSV uvedla, že žalobce se narodil s mnohočetnými vrozenými vývojovými somatickými vadami, jak vyplývá z podkladové dokumentace. Ze somatického postižení je nejzávažnější postižení ledvin, neboť žalobci musela být odoperována nefunkční levá ledvina. Onemocnění pravé ledviny hodnotí nefrologové jako chronické onemocnění ledvin třetího stupně. Ostatní somatická postižení posuzovaného nejsou posudkově významná.
20. Rozhodujícím postižením pro posudkové hodnocení je mentální postižení středně těžkého stupně. Dle testových výsledků činí IQ 49 (horní hranice pro střední mentální retardaci). Z exaktně provedených psychologických výsledků stav odpovídá klinickému obrazu, který koresponduje s intelektovými schopnostmi v pásmu středně těžké mentální retardace. Školská výkonnost a výkony v projektivních metodách jednoznačně odpovídají intelektovým schopnostem v pásmu středně těžké mentální retardace.
21. PK MPSV kvalifikovala rozhodující zdravotní postižení podle kapitoly V., položky 8c přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity s tím, že pokles pracovní schopnosti u žalobce činí 70 %, což znamená, že žalobce byl k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní ve třetím stupni invalidity, která vznikla k datu 3. 9. 2021. Výkon výdělečné činnosti pojištěnce vyžaduje zcela mimořádné podmínky za přítomnosti pracovní asistence (podle § 6 vyhlášky č. 359/2009 Sb. v platném znění).
22. Krajský soud nařídil ve věci **ústní jednání**, které se uskutečnilo dne 19. 3. 2024 za účasti opatrovnice žalobce, zástupce žalobce a zástupkyně žalované. Krajský soud shrnul obsah napadeného rozhodnutí a konstatoval obsah správních spisů. Zástupce žalobce k věci uvedl, že se zcela ztotožňuje se závěry posudku PK MPSV ze dne 1. 2. 2024, které považuje za objektivizaci jeho dochované pracovní schopnosti žalobce, a poukázal na svou právní argumentaci uvedenou v replice. Krajský soud provedl důkaz posudkem PK MPSV ze dne 1. 2. 2024 a dal účastníkům možnost k vyjádření k výsledkům dokazování. Zástupkyně žalované ponechala výsledek na úvaze soudu. Jelikož účastníci neměli další návrhy na dokazování, krajský soud je ukončil a po vyslechnutí konečných návrhů ve věci přistoupil k vyhlášení rozsudku ve věci samé.

VI. Posouzení věci krajským soudem

23. Žaloba je **důvodná**.
24. Právní úprava posuzování invalidity a podmínek nároku na invalidní důchod je obsažena v § 39 ZDP, který ve znění platném a účinném po 31. 12. 2009 upravuje tři stupně invalidity. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně. Pokud se jedná o pokles pracovní schopnosti nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, a konečně v případě poklesu nejméně o 70 % se jedná o invaliditu třetího stupně. Při určování poklesu pracovní schopnosti se mj. bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, zda se jedná o tzv. stabilizovaný zdravotní stav a zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován. Podle § 39 odst. 6 ZDP platí, že za stabilizovaný zdravotní stav [odstavec 4 písm. b)] se považuje takový zdravotní stav, který se ustálil na úrovni, která umožňuje pojištěnci vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti; udržení stabilizace zdravotního stavu může být přitom podmíněno dodržováním určité léčby nebo pracovních omezení.

25. Správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Podle právní úpravy platné a účinné po 31. 12. 2009 platí, že zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění a pro účely odvolacího řízení správního (tzn. námitkového řízení) posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí, pokud bylo napadené rozhodnutí vydáno na základě posudku okresní správy sociálního zabezpečení; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu takového rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek PK MPSV soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 6. 2018, č. j. 9 Ads 219/2017-28, ze dne 28. 2. 2020, č. j. 3 Ads 214/2019-30, či ze dne 26. 10. 2020, č. j. 3 Ads 289/2019-34; rozhodnutí jsou dostupná na www.nssoud.cz).
26. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky potom spočívá v tom, aby se lékařský posudkový orgán vypořádal se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a aby své posudkové závěry náležitě odůvodnil (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 6. 2003, č. j. 2 Ads 9/2003-50, ze dne 5. 6. 2013, č. j. 3 Ads 74/2012-16, či ze dne 2. 7. 2014, č. j. 3 Ads 108/2013-19). Jelikož žalovaná rozhoduje o nároku na invalidní důchod, příp. o změně tohoto nároku či jeho odnětí, ve dvouinstančním řízení, jsou zejména na její rozhodnutí v námitkovém řízení kladeny nároky na jasnost, srozumitelnost a úplnost odůvodnění (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 9. 2011, č. j. 6 Ads 99/2011-43). Jsou-li v posudkových hodnoceních zdravotního stavu rozpory, může je krajský soud v rámci doplňování zjišťování skutkového stavu řešit i pořízením tzv. srovnávacího posudku PK MPSV (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 5. 2013, č. j. 6 Ads 12/2013-22). Rozhoduje-li pak žalovaná o odnětí určité dávky, musí v odůvodnění svého rozhodnutí jednoznačně vysvětlit, proč příjemce dávky již nesplňuje podmínky, na základě kterých mu byla dávka přiznána (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2009, č. j. 4 Ads 14/2009-37).
27. Náležitosti posudku upravuje s účinností od 1. 1. 2010 ustanovení § 7 vyhlášky o posuzování invalidity. Posudek o invaliditě musí obsahovat mimo formálních náležitostí rovněž účel posouzení a datum posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výčet rozhodujících podkladů o zdravotním stavu pojištěnce, z nichž orgán sociálního zabezpečení vycházel při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, skutková zjištění, ke kterým orgán sociálního zabezpečení dospěl při posuzování zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výsledek posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti se stanovením, zda se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, stanovení míry poklesu pracovní schopnosti, stupně invalidity, dne vzniku invalidity, dne změny stupně invalidity nebo dne zániku invalidity, schopnosti využití zachované pracovní schopnosti podle § 5 u pojištěnce, jehož míra poklesu pracovní schopnosti činí nejméně 35 % a nejvíce 69 %, a zda je pojištěnec v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek. Obligatorní náležitosti posudku je rovněž

odůvodnění výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti. Jde-li přitom alespoň o invaliditu I. či II. stupně (tedy pokles pracovní schopnosti v rozmezí nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 69 %), musí posudek obsahovat rovněž tzv. pracovní rekomandaci, tedy doporučení stran vhodného druhu práce, kterou je pojištěnec schopen při svém zdravotním postižení vykonávat (srov. k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 6. 2012, č. j. 4 Ads 19/2012-18).

28. Krajský soud vyhodnotil námitky žalobce proti napadenému rozhodnutí ve světle zjištěného skutkového stavu, který byl doplněn provedeným důkazem posudkem PK MPSV ze dne 1. 2. 2024. Posudek je z hlediska svých podkladů založen na posudkovém spisu OSSZ Vyškov, znaleckém posudku MUDr. F. H. i lékařských zpráv předložených v soudním řízení a konečně lékařské zprávy předložené při jednání PK MPSV. Důležitým podkladem je vyšetření žalobce při jednání PK MPSV přísedícím psychiatrem, při němž byla zjištěna řada okolností naznačujících středně těžkou mentální retardaci, a to zejm. v oblasti orientace a komunikace. Přísedící psychiatr dospěl k přesvědčení, že perspektiva pracovního zařazení se jeví jako nereálná. PK MPSV hodnotila psychické postižení žalobce jako rozhodné, nicméně zvažovala i ostatní zdravotní postižení a jejich tíži (zejm. nefrologické postižení ledvin). Posudek PK MPSV tak lze považovat za bezvadný z hlediska jeho formálních náležitostí (§ 7 vyhlášky o posuzování invalidity), tak i z pohledu zhodnocení všech relevantních lékařských zpráv včetně znaleckého posudku vypracovaného v otázce svéprávnosti žalobce.
29. Ohledně přesvědčivosti předloženého posudku PK MPSV krajský soud vycházel z toho, že na rozdíl od posudku lékaře žalované vypracovaného v námitkovém řízení bylo při jednání PK MPSV provedeno vyšetření žalobce přísedícím psychiatrem. Zvláště v případě psychických poruch je vyšetření posuzovaného vhodným a potřebným komponentem posudkového zjištění a hodnocení zdravotního stavu. Závěry provedeného psychiatrického vyšetření jsou v souladu se závěry znaleckého posudku MUDr. F. H., který se ovšem přímo nevztahuje k dochované pracovní schopnosti žalobce. Stran rozhodujícího zdravotního postižení se PK MPSV shodla s předcházejícími posudky, avšak odlišně vyhodnotila tíži tohoto postižení ve vztahu k pracovní schopnosti žalobce. Datum vzniku invalidity PK MPSV stanovila shodně jako posudek lékaře žalované v námitkovém řízení. Krajskému soudu se tedy jeví závěry PK MPSV jako podložené a přesvědčivé, a proto je považuje za stěžejní důkaz v otázce invalidity žalobce. Žalovaná proti závěrům tohoto posudku žádné věcné námitky nevznesla.
30. Z toho plyne, že v tomto soudním řízení bylo prokázáno, že žalobce byl k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní ve třetím stupni invalidity, která vznikla k datu 3. 9. 2021. Tímto závěrem bude v dalším řízení žalovaná vázána.

VII. Závěr a náhrada nákladů řízení

31. Ze všech shora uvedených důvodů krajský soud shledal žalobu jako důvodnou, a proto napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozsudku.

32. V dalším řízení bude žalovaná v plném rozsahu vázána dokazováním provedeným krajským soudem (§ 78 odst. 6 s.ř.s.) v tomto řízení a bude povinna nově rozhodnout v souladu s vysloveným právním názorem zdejšího soudu. To znamená, že žalovaná musí rozhodnout o přiznání invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně, a dále rozhodnout o doplatku invalidního důchodu za dobu, po kterou žalobce pobíral pouze invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně, ačkoliv mu náležel invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně.
33. O náhradě nákladů řízení krajský soud rozhodl ve smyslu ustanovení § 60 odst. 1, 2 s.ř.s. Úspěšnému žalobci vznikly náklady zastoupení advokátem JUDr. Bc. Patrikem Matyáškem, Ph.D., který převzal zastoupení žalobce v průběhu soudního řízení. Krajský soud přiznal žalobci náhradu účelně vynaložených nákladů na právní zastoupení v rozsahu tří doložených úkonů právní služby (příprava a převzetí zastoupení, sepsí repliky, účast na jednání soudu dne 19. 3. 2024 nepřesahující dvě hodiny). Krajský soud vycházel při stanovení částky odměny z příslušných ustanovení vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“). Podle ustanovení § 9 odst. 2 ve spojení s § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu platí, že v řízení o žalobě v důchodové věci ve správním soudnictví je tarifní hodnotou 5 000 Kč. Ve smyslu § 7 bod 3 této vyhlášky činí sazba za jeden úkon právní služby 1 000 Kč, tedy celkem 3 000 Kč. Dále krajský soud zvýšil odměnu o částku náhrady hotových výdajů ve výši 900 Kč za čtyři úkony po 300 Kč náhrady na jeden úkon. Celkem tedy na náhradě odměny zástupce náleží částka 3 900 Kč. Jelikož zástupce žalobce doložil, že je plátcem DPH, zvýšil krajský soud náhradu odměny za právní zastoupení o částku připadající na tuto daň (21 %). Celkem náleží žalobci na náhradě nákladů řízení částka 4 719 Kč, kterou je žalovaná povinna uhradit žalobci za podmínek obsažených ve výroku II tohoto rozsudku.
34. Krajský soud dodává, že nemohl aplikovat metodu výpočtu náhrady odměny za právní zastoupení, kterou zástupce žalobce použil ve vyúčtování nákladů právního zastoupení ze dne 26. 3. 2024, a to určení tarifní hodnoty dle § 8 odst. 2 advokátního tarifu, neboť citovaná ustanovení jsou k tomuto pravidlu speciální. Krajský soud nepovažuje úpravu určení tarifní hodnoty ve věcech přezkumu rozhodnutí v důchodových věcech za nezákonnou ani za protiústavní, a tudíž neměl žádný důvod tuto právní úpravu neaplikovat.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 19. března 2024

JUDr. Lukáš Hlouch, Ph.D. v. r.

samosoudce